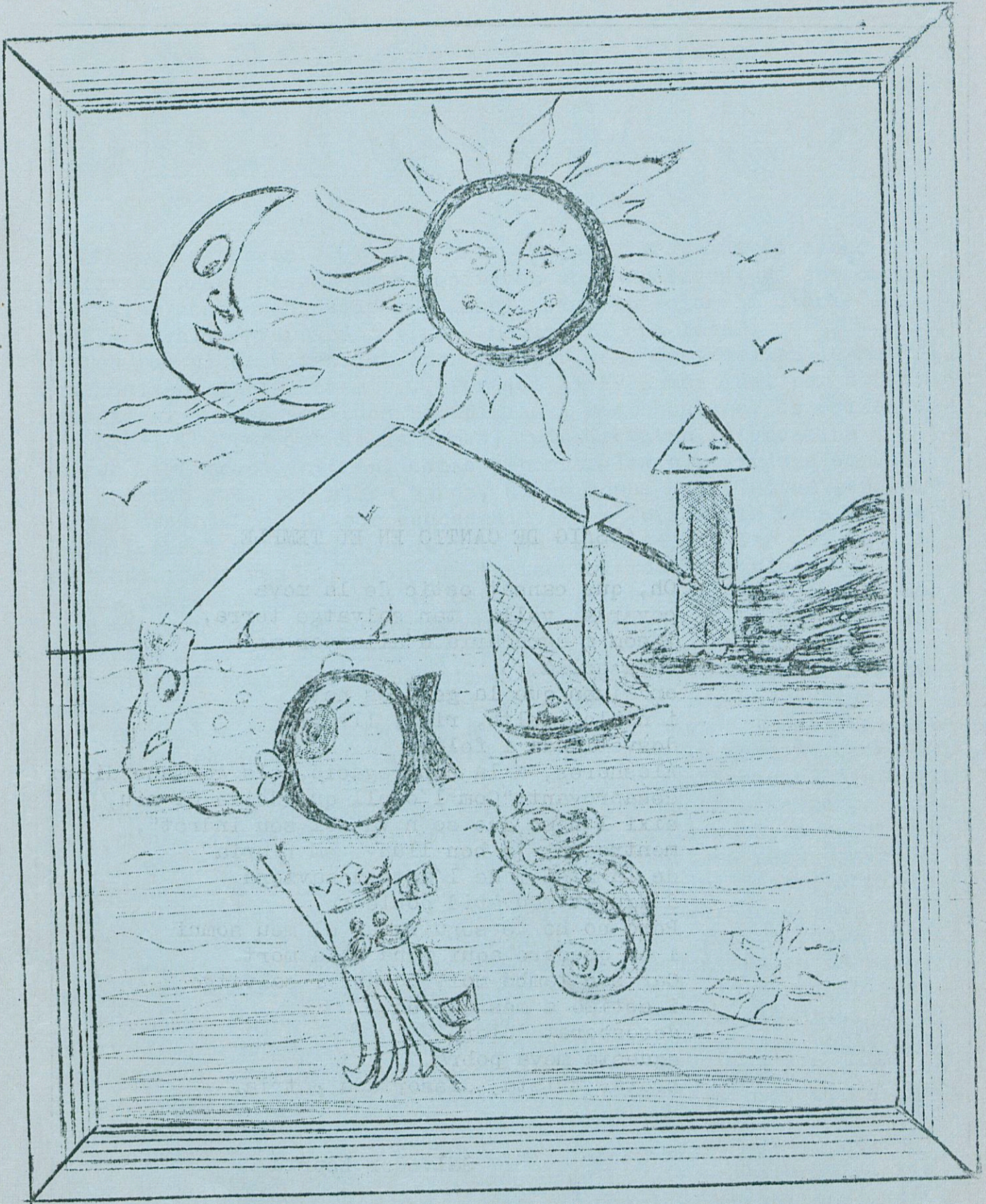

Jose Gacew - Uta. Sica. del Mont - 1977

GEMANOR

ASSAIG DE CANTIC EN EL TEMPLE

Oh, que cansat estic de la meva
covarda, vella, tan salvatge terra,
i com m'agradaria d'allunyar-me'n
nord enllà,

on diuen que la gent és neta
i noble, culte, rica, lliura,
desvetllada i feliç!

Aleshores, a la congregació, els germans dirien
desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu,
així l'home que se'n va del seu indret",
mentre jo, ja ben lluny, em riuria
de la llei i de l'antiga saviesa
d'aquest meu àrid poble.

Però no he de seguir mai el meu somni
i em quedaré aquí fina a la mort.
Car sóc també molt covard i salvatge
i estimo a més amb un
desesperat dolor
aquesta meva pobra,
bruta, trista, dissortada pàtria.

Salvador Espriu

EDITORIAL *

L'home, a través de la història, ha demostrat que és capaç de realitzar grans coses, tant positives com negatives. Si som observadors, aquesta contradicció humana podem apreciar-la diàriament, tant a nivell internacional, com nacional, com local.

Per què hi ha homes que, per posseir més, destrueixen la natura, destrueixen altres homes? ... Per què hi ha homes que, per defensar unes idees i unes actituds pacífiques i responsables, es deixen empresonar? ... Per què hi ha homes, quina actitud, s'encamina a satisfer llur propi interès, sense importar-los els mitjans emprats, ... mentre que, per altra banda, hi ha homes que lluiten generosament i desinteressada per aconseguir per a tothom els bens bàsics espirituals i materials a que tots tenim dret? ... Per què tantes actituds positives? ... Per què tantes actituds negatives? ...

Una resposta senzilla a aquestes preguntes pot ésser: els homes tant els senzills com els poderosos, actuen segons la formació que han rebut i segons sigui la qualitat de l'ambient que els envolta. Les actituds positives procedeixen d'educacions i ambients responsables i les negatives d'educacions i ambients irresponsables.

Acceptant aquesta resposta, s'arriba fàcilment a la següent conclusió: si eduquem bé a la nostra jovenalla, a la nostra comunitat, proporcionant-los-hi un ambient ric en exemples i possibilitats per desenvolupar les potències positives que tot ésser humà porta dintre, preparem una generació capaç de grans realitzacions positives, a tots els nivells. En canvi, si oferim als nostres nens, joves i adults un ambient irresponsable i pobre en possibilitats, obtindrem una generació capaç de grans coses negatives.

Si preguntéssim a cada un dels habitants del nostre poble quin tipus d'ambient i educació desitjarien que predominés en la seva comunitat, ben segur que la gran majoria esculliria educació i ambient que afavorís la plenitud positiva humana. Es lògic... Però, si en lloc de preguntar observem la realitat del nostre poble, constatem un resultat ben diferent. Aquest: la nostra comunitat té poques fonts d'enriquiment humà i encara, aquestes poques, no saben aprofitar-se.

Si realment desitjem lo millor per els nostres, per la nostra comunitat, pensem en quin grau cada ú de nosaltres és responsable d'aquesta realitat i sapiguem ésser valents i generosos per modificar-la positivament.

COLONIES

PRIMERA TANDA DE COLONIES

Lloc: Sant pere d'Aspuig Dies: del 13 al 25 de juliol
Nens de 10 a 13 anys

Un total de 33 nens, 5 monitors, 3 intendants i un consiliari varen ésser la gent que van dur a terme la primera tanda de colònies que organitza la població de Besalú i la seva comarca.

Perquè la gent no ens pensi que en aquesta tanda només hi havia nens de Besalú, posarem la relació de pobles i el nombre de nens de cada un.

Maià del Moncal... 2	<u>Monitors</u>
Banyolles 1	Besalú 2
Besalú 3	Argelaguer 1
Sant Jaume 6	Castellfollit 1
Montagut 4	Girona 1
Castellfullit 7	
Sant Joan 9	<u>Intendants</u>
La Canya 1	Besalú 2
Total de nens 33	Castellfollit 1

Veient aquesta situació crec que Besalú (població organitzadora) no tenia gaire representació.

Ara passem a parlar una mica de la colònia.

En general va anar bé. El problema més gros que es va tenir va ésser el de la cuinera, doncs com a última possibilitat vàrem trobar una dona de Castellfollit que només venia a fer el dinar i la teníem d'anar a buscar cada dia.

Un altre problema dels grossos és que varem passar dos dies sense aigua, car la tuberia per on ve l'aigua estava plena de tosca.

Llevat o malgrat aquests dos inconvenients la colònia va funcionar molt bé.

El seguit d'activitats era molt interessant i a la vegada molt instructiu i divertit. Combinàvem el joc i l'esplai amb el cultural i educatiu.

Una de les activitats interessants en el camp de la formació va ésser el treball manual. Per a realitzar millor aquest am-

bient vàrem convidar artistes ben coneguts a la nostra comarca: GRANADOS LLIMONA, de dibuix; en FABREGAS i en GRIERE, de pintura; i el conegut RAMON de Maià, de fang i ceràmica.

Aprofitant l'ocasió els donem les gràcies per la seva desinteressada col.laboració.

Els nens després de les lliçons d'aquests artistes van poder treballar en el que més els hi agradava.

En l'ambient cultural es varen fer xerrades sobre: els drets humans, socorrisme i motors.

En l'ambient deportiu es varen fer jocs de totes menes, excursions, partits de fútbol, jocs a l'aigua, etc.

També vàrem treballar molt en el camp de l'expressió en el que en diríem la mímica. És un camp molt interessant i a la vegada molt descuidat. Nosaltres vàrem intentar portar-lo a terme i els nens se'n varen aprofitar molt.

I aquí s'acaba la història d'una colònia on hi havien 33 nens, però solament 3 eren de Besalú.

"Este año por diversos motivos no han podido venir tantos niños como el año pasado, sobre todo de Besalú. Eramos 33 niños. Todo resultó bien sólo que la comida era un poco más mala que los años anteriores.

Nos llevaban a jugar a palo-mato, el pañuelo, etc.. y alguna vez a balón-tiro y vidas.

Todo era divertido. Fuimos dos veces a la piscina de S.Juan de las Fonts y una en una piscina de S.Pere d'Aspuig.

Lo más divertido era por la noche, sobre todo en los días en que había 'jocs de nit' y también el follón a la hora de acostarse. A veces en vez de hacer 'jocs de nit', hacíamos una velada con chistes, cuentos, adivinanzas, etc..,

Una vez fuimos temprano a la cama porque a la mañana siguiente hacíamos un partido en La Caña pero el equipo no se presentó y jugamos con unos de S.Juan de las Fonts, ganándolos por 5 a 2, aunque no lo se de lo cierto. Lo que si es cierto es que lo pasamos muy bien y un Soberano de Colonias se despide"

Javier Surroca

SEGONA TANDA DE COLONIES

MONITORS: Josep SERRA, Joan SOLER, Joaquim ESPARRAGUERA i Salvador BUCH

CONSILIARI: Martirià PLA   CUINERA: Emília ALABERT

NENS: 10 (3 de Maià, 1 d'Argelaguer, 2 de Castellfollit, 1 de Banyoles i 3 de Besalú).

Contra del que es podia esperar després d'una tanda tan nom-

brosa com la primera, la nostra va caracteritzar-se per la manca de nens. El que no vol dir que la colònia anés malament. No, ni molt menys. Erem pocs, però ben avinguts: en el treball, en el repòs, en la gresca .... I és que el nombre és un factor secundari de cara a la Colònia. El primordial és la formació, l'esperit de solidaritat i de treball, tant en els monitrs com en els nens.

Uns nanos que saben què són les colònies, que s'els ha informat mitjançant propaganda, mitjançant els educadors, pares i mestres, aquests nanos van a colònies, segur. Però si la propaganda ha de fer tota la feina estem perduts. La feina principal és la dels pares i educadors.

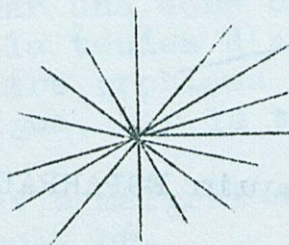
Els pares han d'inquietar-se pels seus fills; no es poden limitar a que passin les vacances anant pels carrers o corrent darretra una pilota. Les vacances no són això. Perquè s'anomenin vacances no s'ha de descuidar la preparació del nano: els mestres fan conferència. Bé, en l'aspecte educatiu no està descuidat; però ¿i en l'aspecte amistat, companyerisme, treball en equip? ¿Es que potser no és hora que comencin a sentir parlar d'unes coses que se n'hauran de servir tant o més en el dia de demà que de la tele o de la pilota? O ¿és que els diners que us costa la tele, l'equipament de sabates i l'educació que s'els dóna és inferior al que us costa deixar anar uns dies als vostres fills a colònies?

A vegades hem sentit comentaris de gent gran que desitjarien haver anat a colònies. Es que les colònies formen ¿no us ho sembla? ¿Val la pena que es facin colònies o val més que ens quedem tots a casa passivament? Al fi i al cap és el que feien a l'Edat Mitja. Evolució (?).

Es varen fer diferents activitats que anaren des de netejar la casa fins anar a veure el volcán Santa Margarida, passant per anar a la piscina, treballs manuals, jocs, excursions, ...

Coses que algún d'ells han viscut per primera vegada i que els han de servir en la seva vida social si no és que es volen quedar "aturats" com la majoria de la gent del poble.

Joan Soler

COLONIA DE NENES

Bé, la colònia ja ha acabat.

Aquella il·lusió nostra del primer dia (potser una mica temerosa) ha estat sempre entre nosaltres d'una manera creixent fins al darrer dia, en el que vàrem poder-ne fer participar als demás.

La colònia s'ha desenvolupat gairebé sempre, dins d'un clima de sincera amistat, cosa que ha fet possible poder portar a terme totes les activitats que ens havíem proposat.

Aquestes activitats les hem centrat (o intentar centrar), fonamentalment, en un tema tan interessant i ampli com és el de l'expressió.

No sempre tots aquests objectius han pogut ésser aconplastats tal i com els havíem pensat, però a la vegada n'han sorgit d'altres més interessants.

L'haver treballat tant sobre l'expressió, ha fet que les nenes es movessin a tothora dins d'un ambient no gens estrany, creat per elles mateixes.

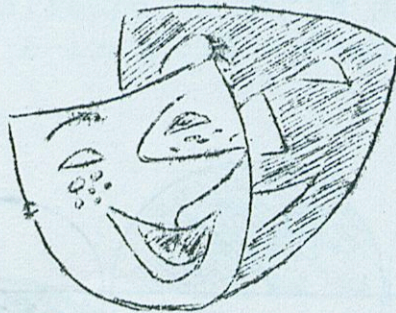
Dins d'aquestes formes d'expressió també s'han fet moltes manualitats com bonics titelles (uns amb nassos grassos i grossos, d'altres més dolços); també molts mòbils, pallassos, murals, etc. En aquest era molt important el punt de que no es tractava de fer un treball concret i aïllat, sinó que aquest anava d'acord amb la temàtica del dia i, per tant, el que importava era saber per a què serviria més tard.

També podem destacar les vetllades com a cosa important, doncs per medi d'elles les nenes han perdut tota la vergonya de sortir a fer quelcom davant d'altres persones.

Això es va veure palpablement el "Dia dels pares" en el que es va muntar un GRAN CIRC, en el que tots els artistes ens varen fer passar una diada molt agradable.

Fent ara una mena de revisió ens donem compte de que ha estat una colònia molt complerta.

Les monitores

XERRADES

d'excursionisme

Estem en uns moments de canvi. Tothom ho diu: les institucions canvien. Són més lliures i democràtiques; s'admet la crítica, inclús en els organismes oficials.

De sempre el Centre ha acceptat la crítica constructiva, aquella que l'ha fet una entitat en la que hi cap gent de les més diferents tendències i actituds, però tots treballant per un mateix fi.

En el darrer número de "GERMANOR" i en l'article "Cal preparar les vacances" s'ens deia que havíem de patrocinar campaments, dins la secció juvenil.

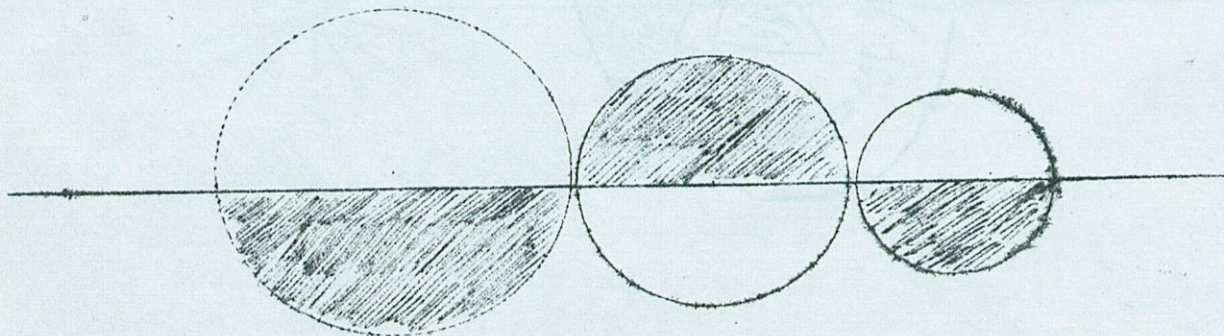
Permeteu que exposem les raons per les quals no fem més pel jovent.

No s'educa els joves en els campaments i la major part dels que venen necessitarien una preparació de caire general que els seus pares, mestres i moniters haurien de portar a terme conjuntament, sense aquesta tivantor, competència i mala entesa que el mateix jovent és el primer de veure.

Tots els membres de la junta del Centre, principals realitzadors de les activitats socials tenim un nombre reduït de vacances. Si trobéssim la col.laboració de les persones més directament relacionades amb els joves, potser que trobéssim més convenient ajustar uns quants dies ensenyant i acompanyant els futurs excursionistes en les seves primeres sortides i acampades. El que no volem és convertir-nos en una "guarderia infantil".

Volem aconseguir un jovent ferm, capacitat per fer front a les contrarietats de la vida tant en el treball com en el deport o en la diversió; però si volem que es facin les coses cal posar-hi l'esforç personal. Amb bones intencions i projectes només no farem res.

Esperem la resposta.

Besalú

C. Natació

Aquest any el nostre BESALU C.N. ha participat amb caire oficial en competicions. Els resultats són normals. No es fa cap temps de primera línia, però sí que s'ha millorat considerablement. Aquelles proves de l'any passat, en les que es veia més il·lusió que tècnica, s'han convertit en una tècnica, en un fons a tenir en compte.

A la challenge DAVID MONER, davant equips més fets, amb més veterania que el nostre si bé no arribem al coeficient d'ells, sí que com una falca s'hi introdueix, esperant que el temps i l'entrenament donin aquest cop de gràcia que ens farà superar-nos i ens podrem equiparar amb els demés.

En el triangular, al que hi participem juntament amb l'Olot i el Castellfollit, els resultats són millors. Els temps enregistrats són a nivell de comarca, que ja és un dir pels temps que portem de vida.

El BESALU C.N. va endavant amb molt d'entusiasme dels nadadors i nadadores i amb una entrega total de part del senyor Llumà. I no cal dir que tot repercuteix en benefici del poble, ja que compta amb un esplai més.

En la classificació de la challenge DAVID MONER, en la que participen set equips, el Besalú C.N. ocupa en MASCULINS el segon lloc, empatat a punts amb el Castellfollit i ACEJ de La Jonquera. En FEMENI estem en el quart lloc.

Abans de donar aquest article m'han arribat bones noves. Si bé no us puc donar resultats que podrien donar una ampla perspectiva, sí que us puc anticipar que la participació del nostre club en la final de la challenge ha estat molt bona.

Tindrem d'esperar a la propera ressenya per a donar classificacions definitives.

SECA

ARGELAGUER

Després de dos números de no parlar de fútbol, ha arribat el moment de fer-ho ja que tenim la temporada futbolística per sobre. El dia 5 d'aquest mes de setembre, si no hi ha res de nou, serà el primer partit de la temporada 1976-77.

Aquest any hi ha una novetat, i és que l'Argelaguer no jugarà a la categoria de 3ª Regional sinó que serà de la d'AFICIONATS; s'havia parlat que es faria aquesta categoria però fins fa uns dies, quan va haver-hi la reunió a la Federació Catalana de Fútbol a Girona, no es va saber del cert. Pot ésser que algú no opini igual, però crec que el sistema d'aquest any és millor, quan menys, per el F.C.Argelaguer, ja que, primer, l'any passat, en el grup de l'ARGELAGUER hi havia 20 equips i aquest any són catorze, lo que vol dir que la temporada serà molt més curta; segon, que els equips d'aquest any són molt més aprop que l'any passat; i tercer, que la majoria dels partits es jugaran al matí, el que vol dir que els jugadors a la tarda estaran lliures per anar per les seves.

Seguidament relaciono els equips que van amb el grup de l'ARGELAGUER:

FORNELLS	SERINYA
BANYOLES	SANT GREGORI
HOSTOLES	RIUDARENES
BATET	LLADO
SANT ESTEVA B.	TORTELLA
ARGELAGUER	LES PLANAS
VIDRERAS	FONTCUBERTA

El F.C.ARGELAGUER ha tingut que fer algún fitxatge nou per cobrir les baixes que hi haurà, degudes a la mili. Alguns són bons i d'altres no tant.

En general la potència dels equips és més reduïda que els altres anys, lo que vol dir que en la classificació general podem i hem de quedar dintre els set primers. Crec que es pot molt ben lograr amb l'ajuda de tots; la gent amb l'assitència al camp i els jugadors jogant amb ganes de guanyar (netament i sense trencar cap cama) com es diu vulgarment. No més sap greu per una cosa l'haver baixat a Aficionados, i és que no tindrem oportunitat d'apallissar al Besalú que ha baixat a 3ª Regional.

En quant a Jovenils, en Pere Badosa Vilar i en Pere Vilar Pujol han fitxat per el Tortellà mentre esperen un parell d'anys i puguin jugar amb l'Argelaguer.

31-8-76

J.T.

COL-LABORACIONS

PER QUE?

Temps enrera llegia a "La Vanguardia" (tal vegada més d'un lector d'aquesta nostra "GERMANOR" ho haurà llegit també) un article del bon escriptor gironí Josep Mª Gironella en el que es lamentava de que, en el poble on viu, hi hagués tan poc interès per les coses de l'esperit.

Però no creia pas l'articulista que això fos un problema exclusiu del poble on viu, sinó que el considerava un problema molt general al nostre país.

Jo també ho crec així. Mirem-ho per on volgueu, la realitat és aquesta. Pocs, poquíssims, són els poble on es palpa una inquietud pel que faci referència als problemes de l'esperit. Sembla com si als homes d'avui no els mogui altra cosa que satisfer les necessitats corporals aprofitant tot el conjunt de coses que l'anomenat "sistema de consum" posa a les seves mans.

(Anava a dir "posa al seu abast". Però això tots ens adonarem que és fals a poc que pensem en la gran quantitat de preocupacions que comporta lograr-ho, en forma de lletres de pagament i hores extraordinàries de treball per a satisfer l'import d'aquestes lletres que s'estalonen les unes a les altres i ens estalonen també a nosaltres continuament).

Veritat és que sembla que la mainada va més a l'escola, que no es veuen colles de mainada que corren pels carrers durant les hores de classe. Veritat és que hi ha més escoles i més facilitat per a assistir-hi. Però llevat d'aquesta constatació ¿què més hi trobem?

Quan per raó de l'edat el nen o la nena convertida en nois i noies deixen l'escola ¿hi pensen més en aquelles coses que a l'escola els ensenyaven a estimar, a comprendre i a créixer en el coneixement?

Desgraciadament ens hem de contestar que no. Atrets pel món que coneixen pels anuncis baladrers de llums que s'apaguen i s'encenen barroerament o de sorlls que surten de mil llocs diferents es llencen a conèixer aquest món que només parla als sentits corporals deixant aquell altre que a ben segur solament havien començat a conèixer perquè l'escola és com una porta mig oberta que ens permet endevinar tot un món de coses que necessiten una continuació i una entrega perseverant per a copçar-ne el sentit i el contingut.

Valdria la pena intentar posar remei a aquest mal que ens amenaça continuament, que ens allunya cada vegada més de la veritable finalitat de l'existència humana. Si l'home té matèria i esperit és necessari que ambdós es desenvolupin al mateix temps.

Caldria posar a l'abast de tothom les possibilitats de continuar la tasca que a l'escola s'inicia. Caldria que tota mena de

manifestacions culturals creessin medis de superació espiritual per una major harmonia entre els homes.

Si la Història és mestra de la vida cal aprofitar les lliçons que ens dóna i saber comprendre que arreu dels temps i dels llocs aquells pobles que solament han viscut per coses materials s'han vist anorreats per d'altres pobles i d'altres civilitzacions que han sabut donar a cada cosa el valor que de veritat tenia. Inten-tem tots junts posar un remei a una situació que ens amenaça més cada dia de continuar en aquesta direcció.

J. Duranton

PARLEM DE POLITICA

EL PACTE CATALA ES, FONAMENTALMENT, UN PACTE SOCIAL

Si bé a tota l'Espanya es planteja aquest problema, ja que en els inicis de tota política hi roman inmers un pacte social, aquí, a la nostra Catalunya aquest problema està agreujat per raons ètniques que no cal comentar perquè s'expliquen per elles mateixes i en el fons de la qüestió hi batega sempre el pacte social, sempre iniciat i mai aconclert.

En altres lletres iniciavem el diàleg de la comprensió entre els catalans nadius i els forans, o sigui catalans i castellans de Catalunya, promoguent l'iniciativa dels indigens per quant són aquests els que tenen de donar la primera passa i allargar la primera mà. Si bé el català ha merescut unes reivindicacions naturals a les que tenim dret de neixença i mentre aquesta manifestació ens omple de goig al constatar la potència de l'arrel tant temps soterrada, no cal oblidar que fàcilment podriem caure en sectarismes privilegiats si no entenguéssim que per sobre de totes les satisfaccions personals pròpies: Senyera, llengua, usatges, tradicions, etz. hi ha una configuració nacional de Catalunya, que ja hi és, que seria estupit intentar remodelar basant-nos en esquemes marcits i que sols podem millorar si ens apliquem amb comprensió i enteniment a la tasca d'ajuntar totes les voluntats en un sol crisol per tal d'obtenir una Catalunya nova, jove i forta, que treballi cap a l'esdevenidor amb propòsits renovadors on hi capiguen tots els catalans; i aquí, hi entra el pacte social.

Si el sol fet d'ésser català ha de presuposar d'antuvi una situació benestant per tal d'engreixar les minories selectes, farem un magre servei a Catalunya i si el fenomen del "lerrouxisme" nasqué d'un pacte social mal plantejat, tinguem present que hi ha un estol d'arrivistes que estan a l'aguait i esperen l'oportunitat d'introduir-se dintre del país per el forat que puguin, encara que sigui per la gattonera i més si troben el terreny preparat

per la notoria manca de comprensió de grups exclusivistes que fan pàtria, precisament, a socaire d'aquesta nacionalitat tant necessitada de molta comprensió i bona avinença.

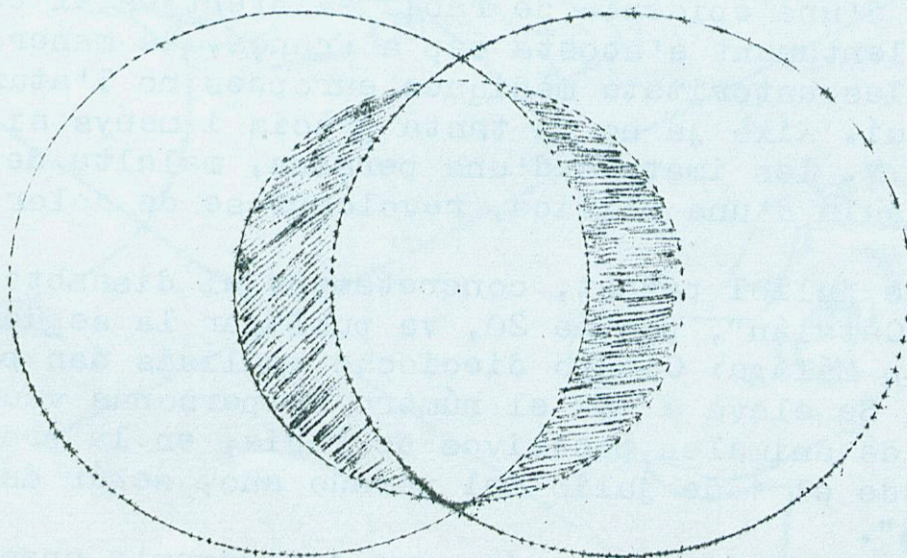
Hem de tenir la valentia de entendre que Catalunya, el fonament de Catalunya, el suport de Catalunya, ja hi és, ha està fet i a més ho hem de reconèixer de bon grat perquè és una situació irreversible i sobre aquesta base hi hem de construir el Casal Català de demà i de sempre.

Admetem doncs que la nostra configuració ètnica és heterogènea i fins i tot molt estratificada. Que hi ha una superposició d'interessos, de llengües i motivacions que fan de Catalunya un nucli abigarrat i no pas massa coherent, amb falles i enfonsaments que només podem tornar a omplir amb molta bona voluntat, però i això és important, amb la voluntat dels catalans, entrelligats per pactes compromesos, tant socials com cordials puguin ésser, fent un front comú per tal de resistir l'embestida del centrisme que bé prou que s'introduirà per tal de vencer el nostre nacionalisme. Però no un nacionalisme exacerbant que ens indisposi amb els nuclis ètnics d'immigració, sinó un nacionalisme realiste, àdhuc regressiu, si això ens ha de permetre guanyar-nos la confiança dels nostres germans.

Avui que tant es parla de meridians internacionals que promouen una comunió d'interessos i que les línies polítiques van de Nort a Sur d'Europa tractant d'unificar criteris i convergències, hem d'esmerçar el nostre esforç per tal de que la ratlla que políticament ens identifiqui no excloïxi la titularitat de catalans. I aquí si que només val a dir-ne una: Catalans de Catalunya!

Besalú, 26-7-76

(F.V.)

CARTIERS

UN PROBLEMA DE GOSSOS

Tot començà amb una gossa que segons alguns fou abandonada per un camioner que no era de la província. A pesar del seu infortuní l'animal ha sabut adaptar-se al nou país i ha instal·lat els seus dominis a la pujada de Can Camps. D'això ja fa més d'un any, en el transcurs del qual intentà augmentar la família però algú, encertadament, li va matar els cadells. Sembla que aquest any ho intentarà per segona vegada.

Al poc de la seva arribada llavors fou un gos el qui aparegué per la nostra vila, també abandonat o perdut, no se sap exactament. I com que la soletat és mala cosa i val dos que un, no sabem quins tractes feren, però la qüestió és que s'ajuntaren compartint la gossa els seus dominis amb el gos. Ara els dos són inseparables i constitueixen el nucli fixe d'una colònia de gossos sense amo que es passejen pel barri. Els altres que segons els dies oscil·len entre 4 i 5 els hi costa més fixar residència però generalment es mouen dintre l'àrea Can Camps-Escombres-ries.

Almenys dues vegades he sigut testimoni del passeig de la colònia de visita cap el poble: una vegada eren 14 al passar el pont i l'altra 11. El seu pas era tranquil i sense pressa com correspon a tot aquell que ja té la feina feta. I com que la vorera s'ha fet només per les persones, ells passaven pel mig del pont obligant als cotxes a aturar-se i a contemplar la processó. Ignorem quina ruta seguirien un cop dintre del poble.

Tot això tindria una importància relativa si no fos que en aquestes últimes setmanes la T.V. i la premsa han parlat diverses vegades d'una epidèmia de rabia existent en el centre d'Europa i que lentament s'açosta cap a França, de manera que a la llarga, si les autoritats mèdiques europees no l'aturen, ens arribarà aquí. Això ja no fa tanta gràcia i menys si vareu veure per la T.V. les imatges d'una persona, malalta de ràbia, lligada a la taula d'una clínica, revolcant-se de dolor i condemnada a morir.

El mes de juliol passat, concretament el dissabte dia 24, "El Correo Catalán", pàgina 20, va publicar la següent nova:

"Rabia en Málaga: Ciento dieciocho análisis dan positivo.

Málaga.- Se eleva a 142 el número de personas vacunadas por mordeduras de animales positivos de rabia, en la provincia de Málaga, desde el 1 de julio del pasado año, según datos de "Tribuna Médica".

Asimismo, han sido vacunadas preventivamente unas 1.050 per-

sonas, a pesar de los riesgos y molestias que la vacuna antirrábica produce.

Por otra parte, fueron capturados a lo largo de estos meses 15.969 perros, de los que han sido "indultados" 23, por haberse demostrado una satisfactoria situación sanitaria. Fueron también capturados 10.260 gatos, de los que se sacrificaron el 100 por ciento.

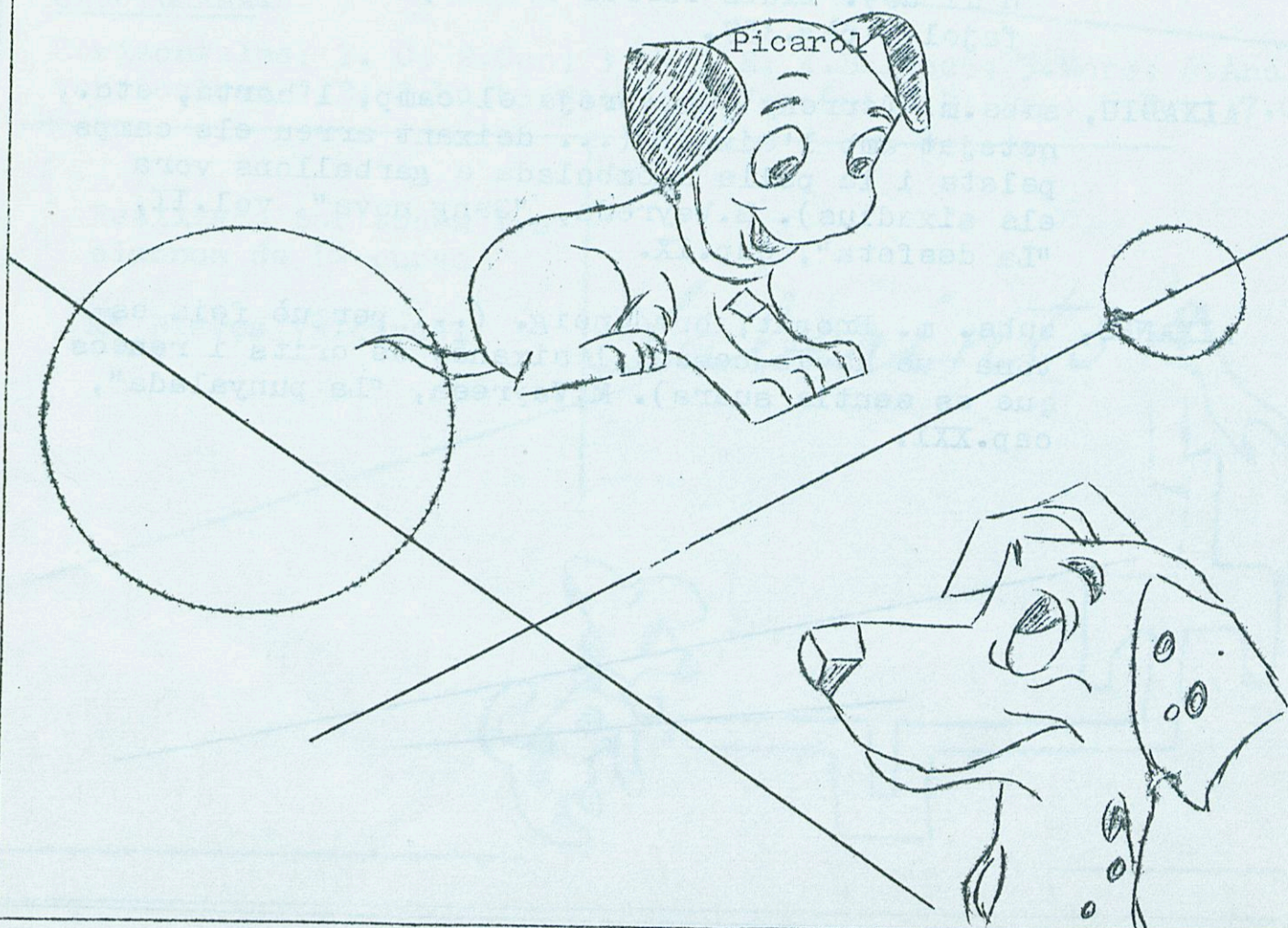
Según cifras de la Dirección General de Sanidad, se produjeron en este periodo de tiempo 1.765 mordeduras, de las que 705 fueron ocasionadas por "animales sin dueño". Sin embargo más de mil mordeduras las produjeron "animales con dueño".

Finalmente, de 1.893 cabezas analizadas de distintos animales 118 eran positivos al virus rábico, de los que 70 eran perros, 44 gatos, 3 hámsters y una cabra".

Devant aquesta panoràmica, l'existència d'aquests gossos sense amo, si bé són pacífics i no molesten a ningú, no deixen de constituir una amenaça latent contra la salut pública. Sabem que ja fa uns mesos tenia que passar el llacer però a última hora no va venir.

Per tot això agrairíem a les autoritats competents que demanessin altra vegada al llacer que passés per Besalú i s'emportés tots aquests gossos que si bé no tenen ells la culpa de llur situació, constitueixen un perill pel poble.

Ah! I tot el que hem dit dels gossos ho podríem dir dels gats. Per Can Camps n'hi ha una veritable plaga.

ELENC DE PARAULES; GIRS I LOCUCIONS
PROPIES D'OLOT I LA SEVA COMARCA (3)

AGARRAPAR, v. tr. Agarrapar fort. (Llavors, agarrapant-se de do peus i mans, es puja uns setanta nou metres quasi a pic, seguint una esquerda del cingle). Bosch de la Trinchera, "Visions del Pirineu", Col.lecció Popular Barcino, pág.50.

AGIPONAR; v. tr. Apallisar. (El pare l'agiponà de valent, perquè havia anat a caçar nius).

PER UN AGLÀ FER CAGAR UN ROURE. Loc. que indica desproporció entre el cost i el benefici d'un negoci. (També reconeixia que era un mal negoci, que obtenir un aglà li costaria un roure). M.Vayreda, "Sang nova", vol.II, "La desfeta", cap.II.

AGORDIFAR, v. intr. Escridassar, insultar, retreure quelcom amb mala forma. (... i llavors el Pardo entrava en funcions, ja que al dir-li ell "Agordifa-la", li donava una escardissada que Déu n'hi do). Lluís Torras i Nató, "Garbells de fajol", pàg.357.

AIXADIU, subs.m. Terreny que voreja el camp, l'horta, etc., netejat amb l'aixada (... deixant arreu els camps pelats i la palla agombolada a garballons vora els aixadius). M.Vayreda, "Sang nova", vol.II, "La desfeta", cap.IX.

AIXANES, subs. m. Brogit, bordoneig. (... perquè feia estona que havia cessat l'aixanés de crits i renecs que es sentia suara). M.Vayresa, "La punyalada", cap.XXI.

Soluciones a los Pasatiempos

A la ensaladilla de letras

Z	H	L	A	S	O	R
J	A	Z	M	I	N	Z
L	E	V	A	L	C	R
I	A	J	P	G	N	Ñ
R	C	Y	O	I	M	L
I	L	U	L	E	S	H
O	I	N	A	R	E	G

Ford	Chevrolet
Siddeley	Ansaldo
Vauxhall	Columbia
Oldsmobile	Pierce
Benz	Roll-Royce

JEROGLIFICO: NAPOLEON

OBSERVA

1. Los rayos de la luz delantera
2. Un cristal más bajado que otro
3. El humo del tubo de escape
4. Los radios de la rueda trasera
5. El adhesivo es distinto
6. Las luces de detrás
7. El faro delantero superior

Emperador de los francos:
CARLOMAGNO

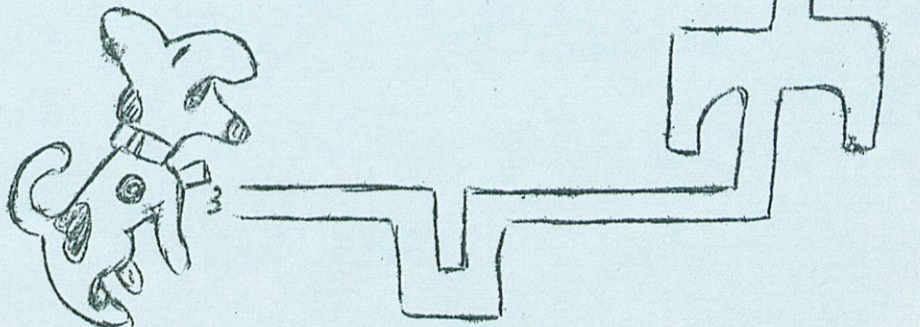
CRUCIGRAMA:

Horizontales: 1. C; 2. Can; 3. Mar; E; 4. Bultaco; 5. Mono; 6. Ana
Verticales: 1. B; 2. Mu; 3. Calma; 4. Cartón; 5. N; Ana; 6. Eco; 7. O

Realizado por todos los
alumnos de 6º curso

Me Nieves Valcárcel

Laberinto

ESCOLES - COLONIES

Butlletí d'informació

BESALU - ARGELAGUER

EXEMPLAR nº 31

Juliol - Agost 1976